

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. VI. Praxis, ususque Ecclesiæ pro eadem infallibilitate Pontificis Romani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63125)

Pro te rogavi, ut non deficiat fides, &c. Hæc planè & alia plura sanctorum Patrum testimonia tam clara & perspicua sunt, ut ad ea intelligenda, nec face, nec glossâ opus sit, sed oculo tantùm sano purgatoque, nec privatis affectibus tincto; alioquin ægris infectisque oculis, ne sol quidem sine umbra & maculis est.

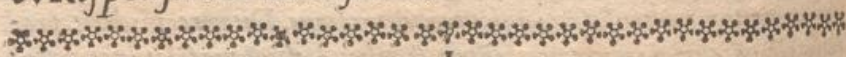

§. VI.

Praxis, ususque Ecclesie pro eadem infallibilitate Pontificis Romani.

Summaria.

1. *Praxis Ecclesie ex modo loquendi apud scriptores Ecclesiasticos.*
2. *Qui à Pontifice Romano definitis non acquiesceret, pro schismatico haberi solitus.*
3. *Nota Catholicorum, damnare, quæ Romana Ecclesia damnat; approbare, quæ approbat.*
4. *Lites in causa fidei ex sententia Romani Pontificis finire solitæ.*
5. *Multæ hæreses à Romano Pontifice extrà Concilium damnatæ.*
6. *Responsiones ad objecta.*

I.

SI Legum Christi interpres nullus sanior est, quàm perpetuus Ecclesie usus, erit, speramus, omnibus numeris confecta demonstratio, ubi ostenderimus Canonum, Conciliorum, Patrumque de Romani Pontificis infallibilitate sententias, non imaginarias tantùm, & intra calamus chartamque stetitisse, sed perpetuo Ecclesie usu confirmatas:

firmatas : hunc autem Ecclesiæ morem usumque ex multis capitibus colligere licet.

Primo. Quòd passim in historia Ecclesiastica, sacris Conciliis, & Patrum Commentariis multi loquendi modi occurrant, qui hanc ipsam, de qua agimus, infallibilitatem ostendunt, quales sunt : *Quòd Romana sedes sit fidei fundamentum: quòd in de Religionis nostræ fons & origo manat : quòd, quæ illa damnat, omnes damnent, quæ approbat, omnes approbent: quòd semper ejus doctrinam omnis Catholica Christi Ecclesia, universales Synodi, sanctiq; Patres fuerint secuti : quòd omnium fidelium & Ecclesiarum disponente Domino existat Magistra.* Hæc, ut diximus, legenti passim & ubique occurrunt, nec dici omnino possunt, nisi de doctrina planè infallibili, & ab omnī errore aliena.

II. Secundo. Quòd, qui aliquid à Romana sede definitum non reciperent, schismatici haberentur, & cum illis nemo communicaret; quod manifestissimo argumento est, Romanæ sedis in rebus fidei sententias certissimas esse, nec enim schismaticus aut hæreticus est, nisi qui certæ compertæque veritati se opponit: quæ enim incerta & dubia sunt, ac intra opinionem consistunt, recipi pro arbitrio possunt, repellive; nec propterea, qui hoc facit, hæreticus aut schismaticus est. Sed testes hujus veritatis producamus. Pelagius Papa, & apud illum Augustinus *in c. schisma 24. q. 1.* *Id ipsum enim magis est, propter quod schismatici sunt: quia non eos diversa sentiendi judicium, sed quadam apud se delata, sibi tamen incognita metuentes, & contra Apostolicam sedem temerè credentes pessima divisit opinio. Quod schisma specialiter esse, beatus denuntiat Augustinus, dicens de talibus, adversus auctoritatem illarum Ecclesiarum, quæ ab Apostolica sede epistolas accipere meruerunt, & temerè credendo, immanissimum schismatis crimen à se propulsare non poterit.*

S. Cyrillus Alexand. epist. ad Cælestinum Papam: Quamvis hæc ita se habeant, non prius tamen Nestorij communionem confidenter deserere ausuimus, quam hæc ipsa pietati tuæ indicaremus. Dignèris proinde, quid hic sentias, declarare; quòd liquido nobis constet, communicarene nos cum Nestorio oporteat, an verò liberè eidem denuntiare, neminem cum eo communicare, qui ejusmodi erroneam doctrinam fovet, ac prædicat.

S. Hieronymus epist. ad Damasum: Hic in tres partes scissa Ecclesia me ad se rapere festinat; ego interim clamito: si quis Cathedra Petri jungitur, meus est. Meletius, Vitalis, atq; Paulinus tibi barere se dicunt: posse credere,

credere, si hoc unus assereret, nunc aut duo mentiuntur, aut omnes. Et in alia ad eundem Damasum epistola: Ego Beatitudini tua, hoc est, cathedra Petri communionem confocior: non novi Vitalem, Meletium nescio, quicumque tecum non colligit, spargit. S. Leo epist. 87. ad Episcopos Viennensis Ecclesia: Prædicationis Evangelii Sacramentum ita Dominus ad omnes Apostolos pertinere voluit, ut in beatissimo Petro Apostolorum omnium summo principaliter collocaret, ut ab ipso quodam capite dona sua velut in corpus omne diffunderet, ut exortem se mysterii esse divini intelligeret, quisquis ausus fuisset à Petri soliditate recedere. S. Cyprianus l. 4. epist. 8. de cathedra Petri loquens: Scimus hortatos nos esse, ut Ecclesia Catholica radicem & matricem agnoscerent, & tenerent. S. Ambrosius Orat. de obitu Saryri: Rogavit si cum Episcopis Catholicis, hoc est, cum Romana Ecclesia consentiret.

Dices: Eos tantum à SS. Patribus notari, qui se à communionem & fide sedis Romanæ, quoad omnia separant, non verò in una tantum alterave causa.

Resp. Patres, ut ex adductis testimoniis patet, de causis tantum particularibus loqui, eosque arguere, qui semel à Pontifice definitis non acquiescunt; & merito: sicut enim fides Catholica partes non recipit, & qui vel unum non credit, nihil credit, estque hæreticus: ita qui vel in uno dogmate semel definito cum Romano Pontifice non communicat, in nullo communicat, negatque illi, quod maximum & præcipuum habet, privilegium videlicet summi Pastoris, fundamenti, Petræ, & Magistri Ecclesiæ, licetque non contentus ramum aliquem aut florem carpere, ipsas radices sacræ illius dignitatis incidit.

III. Tertio. Patres exortâ aliquâ fidei dubitatione, ut ab hæreticis certâ notâ distinguerentur, certique ipsi essent veritatis, se id credere profitebantur, quod crederet sedes Petri, suamque fidem istius iudicio submittere, & quod damnaret se quoque damnare; hoc verò supponit Romanæ Sedis doctrinam veram omnino esse & certissimam, incapacemque erroris: cum enim fides certissima sit, nullumque dubium admittat, oportet fidei quoque regulam certissimam esse; alioquin fides dubio principio nixa, & ipsa dubium reciperet, quod fieri nequit: si ergo doctrina Pontificis Romani sanctis illis Patribus regula credendi fuit, in quam fidem suam tutò reponerent; oportet quoque & illam fixam omnino, & immobilem esse, & si non est, sanctos illos Patres, velut anchoris, quibus tenerentur, perditis, fluctuasse potius, quam credidisse,

didisse. Sed ipsos audiamus. S. Ambrosius epist. 11. ad *Ageruchiam*: In omnibus Romana Ecclesiæ formam & typum sequimur. S. Basilius epist. 77. Cum ad hunc modum habeant res nostræ, debebant continuè à vestra dilectione ex sinceris fratribus aliqui mitti, qui nos afflictos & oppressos invisserent, & multo crebrius amica ad nos vestra destinari littere, quibus vel in proposito confirmaremur, vel, si qua in re offendamus, corrigeremur. Non enim negamus, innumeris nos obnoxios erroribus esse, cum homines simus, & in carne vivamus: parati hac in re vestram institutionem amplecti.

Ruffinus in symboli explanat. Siquid parùm cautè positum est, emendari cupimus à te, qui Petri fidem & sedem tenes. Theodoret. epist. ad Renatum Presbyterum: Quare qua ab isto vestro tribunali proficiscentur, qualiacumq; erunt iudicii vestri integritate confisi amplectemur. S. Hieronymus epist. ad Damasum de tribus hypostasibus: Idcirco obtestor beatitudinem tuam, per crucem Domini, per necessarium fidei nostræ decus, per passionem Christi: ut mihi litteris tuis, apud quem in Syria communicare debeam, significes. Noli despicere animam, pro qua Christus mortuus est. Discernite obsecro non timebo tres hypostasies dicere, si jubetis. Quamobrem obtestor Beatitudinem tuam, per Crucifixum, mundi salutem, per homouision Trinitatem, ut mihi epistolis tuis, sive tacendarum sive dicendarum hypostaseon detur auctoritas.

Theodoretus l. 5. hist. c. 2. Gratianus toto Imperio potius, scripsit legem, quâ jubebat sanctas Ecclesias tradi his, qui Damasci, (is erat Episcopus Romanus) communionem amplexarentur.

Abbas Joachimus, ut ex Concilio Lateranensi in c. 1. de Summa Trinit. refertur: Confitetur se illam fidem tenere, quam Romana tenet Ecclesia, que disponente Domino cunctarum Mater est & Magistra.

Josephus Patriarcha Constantinopolitanus in chirographo, quod jam moriens scripsit, hoc suæ fidei monumentum reliquit, ut sess. ult. circa finem Concilij Florentini habetur: Joseph miseratione divinâ Constantinopolis, & Nova Roma Archiepiscopus, ac Oecumenicus Patriarcha. Quoniam ad extremum visa mee perveni, idcirco pro meo munere dilectis filiis benignitate Dei meam sententiam his litteris palàm facio. Nam qua Domini Jesu Christi Catholica & Apostolica Ecclesia Roma Veteris sentiat ac celebret, omnia me quoq; sentire, credereq; profiteor, ac ipsis plurimum acquiesco. Beatissimum autem Patrum patrem, ac summum Pontificem, Romæq; Veteris Papam, Domini Nostri Jesu Christi Vicarium esse concedere, atq; animarum Purgatorium esse non inficio. Datum Florentia, die Octavâ mensis Junij, millesimo quadringentesimo trigesimo nono. Ttt IV. Quar-

IV. *Quarto*. Natâ hæresi aliquâ, quæ Ecclesiam turbâisset, non prius etiam apud Catholicos dubitandi disputandique finis erat, quàm pronuntiata à S. Pontifice sententia; tunc enim verò dato velut signo finis inter Catholicos certandi erat, & hæresis conelamata; quod evidens signum est, persuasum fidelibus fuisse, sententias Romani Pontificis in quæstionibus fidei certissimas esse, nec errori subiectas; alioquin non poterat illos sententia incerta certos reddere, dubia indubios, & errori exposita, ab omni errandi periculo liberos. Testes huius veritatis sunt Sozomenus l. 6. c. 22. *Qua de controversia*, inquit, *Romanus Pontifex certior factus, scripsit ad Ecclesias Orientis litteras, ut unâ cum sacerdotibus & Episcopis Occidentis, Trinitatem, & consubstantialem esse, & gloriâ equalem existimarent. Quo facto, singulis rebus ab Ecclesia Romana semel iudicatis, acquieverunt, hæcque controversia finem habere visa est.*

S. Prosper contra Collatorem, & in Chronico: *Tunc Pelagianorum Machina fracta, quando B. Memoria Innocentius nefandi erroris capita Apostolico mucrone percussit.*

S. Augustinus l. 2. contra Pelagium & Cælestinum c. 7. *Cælestius B. Papa Innocentij non est ausus litteris obsistere, immo se omnia, quæ sedes illa damnaret, damnaturum esse promisit. S. Augustinus l. 1. c. 1. ad Bonifacium PP. Concilio apud Carthaginem habito 217. Episcoporum, ad Pontificem Zozimum synodalia decreta perlata sunt, quibus probatis per totum mundum hæresis Ariana damnata est. Patres Milevitani epist. ad Innoc. l. Arbitramur, adjuvante misericordiâ Christi, qui te & regere consulentem, & orantem exaudire dignatur, auctoritati Sanctitatis Tue de sanctarum scripturarum auctoritate deprompta, facilius eos, qui tam perversa sentiunt, esse cessuros.*

S. Cyrillus epist. ad Cælestinum Papam de hæresi Nestorij: *Porro Tua integritatis mens, & super hac rescientia, non modo religiosissimis Deoq; piissimis devotissimis Macedonia Episcopis, sed totius quoque Orientis Antistitibus perspicuè per litteras exponi debet. Nam cupientibus illis ansam dabimus, ut omnes uno animo in una sententia persistant, rectaque Fidei, quæ iam impugnatur, opem ferant.*

Constantinus Magnus in edicto cui initium: *Ea quæ Salvator noster, &c.* (habetur hoc edictum in codice Conciliorum quatuor Generalium Coloniae edito Anno MDXXX.) fol. 58. hæc habet: *Et Pontifex qui pro tempore ipsius sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ extiterit, celsior & Prin-*

ceps cunctis Sacerdotibus totius mundi existat, & ejus judicio quæq; ad cultum Dei, vel fidei Christianorum stabilitatem procurandam fuerint, disponantur; justum quippe est, ut ibi lex sancta caput teneat principatus, ubi sanctorum legum institutor Salvator noster beatum Petrum Apostolatus obtinere præcepit cathedram, ubi & crucis patibulum sustinens, beatissimum mortis sumpsit poculum, suiq; Magistri & Domini imitator apparuit.

Hieronymus de Irenæo Romam misso in catalogo: Omnium doctrinarum curiosissimus explorator, non moles adificiorum Urbem circum-eundo contemplabatur, sed Apostolicæ Ecclesiæ fidem, ritus, mores, ac disciplinam, quam illi Petrus & Paulus Apostolorum Principes tradidissent, perscrutabatur, nactusq; ibi Apostolicas traditiones integras & illibatas, ut ab Apostolis tradite fuerant, vigilantissimè custoditas & integerrimè conservatas, ad eas omnes, quos scriptis exagitat, exinde provocavit hæreticos, quos sciret eo solo tam patentis testimonio (si quæ in eis reliqua esset ratio veritatis) posse convinci.

V. Quintò denique. Multæ hærefes à solo Romano Pontifice extra Concilium damnatæ sunt, exinctæque, quod fieri non poterat, nisi ab auctoritate infallibili & errare nescia: sicut enim fides est de re certa, & cui falsum subesse non potest, ut eleganter declarat S. Bernhardus *epist. 190. ad Innocent.* ita hæresis est rei certò falsæ, & cui verum subesse non potest: ergo sententia Pontificis, quæ declarat opinionem aliquam esse hæreticam, omnino est certa & infallibilis; alioquin nec declaratio erit certa, utpote ab auctoritate incerta profecta: nec id quod declaratum est, certò ad hæresin pertinebit, cum fieri non possit, ut à principio incerto deducatur conclusio certa, quemadmodum si non est certum te aquâ elementari baptizatum esse, ita nec erit certum te verè baptizatum, & Christianum esse. Fuisse verò quamplures hærefes auctoritate solius Pontificis extra Concilium generale damnatas, dubium non est. Nam hæresin Nestorianam damnavit Cælestinus Papa anno CCCCXXX. & quamvis eam S. Cyrillus priùs jam confutasset, nunquam tamen ante Pontificis sententiam ausus est Nestorium pro hæretico habere, uti patet ex ejusdem Cyrilli *ad Cælest. epist. quæ habetur tomo 1. Concilior. Venetæ editionis.* Et licèt Cælestinus in eadem Nestorij causa Concilium generale indixerit, id tamen fecit, ut turbæ in Ecclesia natæ sopirentur, atq; ut Nestorij fautoribus, quos plurimos habebat, & præpotentes, omnis calumniandi tergiversandique occasio tolleretur, ut in eo Concilio non

hæresi à Cœlestino prædamnatæ venia daretur, sed Nestorio tantum, si resipisceret. Hæresis Joviniani, & Pelagii damnata est Romæ à Syricio Papa anno CCCXC. ejusdemque auctoritate à S. Ambrosio in Concilio Mediolanensi testibus S. Prospero *carmin. de ingratis*. S. Hieronymo *contra Pelagium* l. 2. & *præfat. in Jerem. lib. 4.* Hæresis Monothelitarum, & Ecthesis Heraclij Imperatoris damnata est à Severino Papa anno DCXXXIX. ut habetur *in synodo Lateranensi*, sub Martino Papa *secret. 1. & 2.* & probat Baronius *ad eundem annum*. Propositiones hæreticæ Gilberti Pictaviensis Episcopi damnatæ sunt ab Eugenio III. anno MCXLVIII. Denique ut alia omittamus, propositiones Janfenij in eo sensu, quem verba exhibent anno MDCLII. & MDCLVI. ab Innocentio & Alexandro Papa, ut hæreticæ damnatæ sunt, & ut tales à Gallis proscriptæ, immo ut refert Archdekinus *in Theolog. tripart. p. 1. tr. 1. q. 5. in fine. Ex Regis Christianissimi, & Episcoporum Gallia desiderio, Alexander VII. decrevit, ut universus ordo Ecclesiasticus huic professioni cum juramento subscriberet: Ego N. Constitutioni Apostolica Innocentij X. data die 31. Maji MDCLIII. & Constitutioni Alexandri VII. date 16. Octobris MDCLVI. summorum Pontificum me subscipio, & quinque propositiones ex Cornelij Janfenij libro, cui nomen Augustinus, excerptas, & in sensu ab eodem Auctore intento, prout illas per dictas Constitutiones sedes Apostolica damnavit, sincero animo rejicio, ac damno, & ita juro: sic me Deus adjuvet. & hæc sancta Dei Evangelia.*

Agnovit ergo Gallia totusque Ordo Ecclesiasticus, tam certam esse Pontificis Romani sententiam, ut quæ ille damnat, & pro hæreticis habet, damnari debeant, haberi que pro talibus, & damnationis sententia juramento confirmari; quod fieri non posset, si damnatio certa & indubia non esset; nemo enim jurare potest, propositionem aliquam damnabilem, aut hæreticam esse, nisi certò id credat, alioquin juramentum exponeret periculo falsi, docentque omnes tum Theologi, tum Jurisperiti.

VI. *Dices:* Tunc modò Pontificum sententias opinionem aliquam damnantium, certitudinem adeptas esse, cum ab Ecclesia universim receptæ sunt; & quando ipsa Ecclesia hujusmodi damnatas opiniones pro hæreticis habuit.

Respondimus jam supra ad hanc objectionem, & ea quàm sit inanis, demonstravimus; Idcò enim Ecclesia hujusmodi Pontificum senten-

sententias recepit, non quia jam certa veritatis, & ut illis certitudinem commodaret, sed quia certas credidit, & tales, ut merito dubium omne, quo prius Ecclesia jactabatur, excluderent: dubitabat ante Pontificis sententiam Ecclesia: post illam omni dubio solvebatur; non ergo certitudinem Pontifici dabat, sed accipiebat. Deinde qui pronuntianti Papæ non acquiescerent, pro hæreticis habebantur, non ergo liberum erat ab eo definita aut repellere, aut acceptare, & acceptando certa efficere: immo ipsi Pontifices acceptari jubebant, & qui obsisterent, anathemate dirisque feriabantur. Denique cum dicis à Pontifice definita non esse certa, sed consensu Ecclesie certa fieri, quid tu intelligis nomine Ecclesie? Concilium generale? at jam ostendimus ex ipsis Conciliis, ex Patribus, praxique Orbis Catholici etiam extra Concilium errare Pontificem non posse. Nec ullus est in Ecclesiastica historia vel leviter tinctus, qui nesciat, trecentis & ultra annis gravissimas multasque hæreses sine ullo Generali Concilio damnatas proscriptasque esse. Totam omnino fidelium societatem? ergo nunquam me Pontificis definita obstringent, quia nunquam constare mihi potest omnes omnino fideles in ea consensisse, & assensu firmasse, sine quo, ut dicis, certa non sunt: quis enim tibi nuntius aquilâ aut Pegaso vectus ad aures pertulit omnes in India, in Africa, in Asia, in Hispania, Germania, Italia, Polonia, Americaque Alexandro Pontifici subscripsisse, cum Jansenium damnavit? immo qui potuerunt omnes consentire, re non ad omnes perlatâ, nulloque conventu habito, nunquam capitibus collatis? Quod si nomine Ecclesie majorem fidelium partem intelligis, de eadem redit quaestio, quomodo constaret tibi possit, majorem illorum partem in sententiam contra Jansenium latam, v. g. consensisse? maxime cum non semper illa pars sit melior, quæ est major: absurdum igitur est sententias & decreta Pontificum in rebus fidei tunc primum necessarias certasque esse, cum à tota Ecclesia recipiuntur: antequam recipiantur incertas, nec animi obligare.

